Előadás követő fóliák a Matematika mérnököknek II. című tárgyhoz

Burai Pál

Differenciálegyenletek

Newton második törvénye

Egy tömegpont gyorsulása egyenesen arányos a rá ható erővel és fordítottan arányos a tömegével.

$$F = ma$$
,

ahol F jelöli az erőt (vagy a ható erők összegét), m a tömeget a pedig a gyorsulást.

Newton második törvénye

Egy tömegpont gyorsulása egyenesen arányos a rá ható erővel és fordítottan arányos a tömegével.

$$F = ma$$
,

ahol F jelöli az erőt (vagy a ható erők összegét), m a tömeget a pedig a gyorsulást.

A SZABADESÉS EGYENLETE: Jelölje x(t) a tömegpont helyzetét az idő függvényében. Ismert, hogy a sebesség megegyezik x'(t)-vel, a gyorsulás pedig x''(t)-vel.

Newton második törvénye

Egy tömegpont gyorsulása egyenesen arányos a rá ható erővel és fordítottan arányos a tömegével.

$$F = ma$$
,

ahol F jelöli az erőt (vagy a ható erők összegét), m a tömeget a pedig a gyorsulást.

A SZABADESÉS EGYENLETE: Jelölje x(t) a tömegpont helyzetét az idő függvényében. Ismert, hogy a sebesség megegyezik x'(t)-vel, a gyorsulás pedig x''(t)-vel. Ekkor a szabadon eső tömegpont egyenlete:

$$mx''(t) = -gm$$
, azaz $x''(t) = -g$,

ahol $g\approx 9.81\frac{m}{s^2}$ a Föld gravitációja okozta nehézségi gyorsulás. A mínusz előjel az irányra utal.

Ekkor kétszeri integrálás után kapjuk, hogy

$$x(t) = -\frac{gt^2}{2} + c_1t + c_2,$$

ahol c_1, c_2 tetszőleges konstansok.

Ekkor kétszeri integrálás után kapjuk, hogy

$$x(t) = -\frac{gt^2}{2} + c_1t + c_2,$$

ahol c_1,c_2 tetszőleges konstansok. Ha feltételezzük, hogy a t=0 időpillanatban a test sebessége nulla és $\bar{s}$ magasságból "indul" a szabadesés, akkor az

$$x(0)=\bar{s}, \qquad x'(0)=0$$

kezdeti feltételeket kapjuk,

Ekkor kétszeri integrálás után kapjuk, hogy

$$x(t) = -\frac{gt^2}{2} + c_1t + c_2,$$

ahol c_1,c_2 tetszőleges konstansok. Ha feltételezzük, hogy a t=0 időpillanatban a test sebessége nulla és $\bar{s}$ magasságból "indul" a szabadesés, akkor az

$$x(0)=\bar{s}, \qquad x'(0)=0$$

kezdeti feltételeket kapjuk, melyeket a fenti megoldásba visszahelyettesítve kapjuk az

$$x(t)=-\frac{gt^2}{2}+\bar{s}$$

megoldást, amely leírja az $\bar{s}$ méter magasságból szabadon eső tömegpont helyzetét az idő függvényében.

HARMONIKUS REZGŐMOZGÁS EGYENLETE: Ha Newton második törvényét harmonikus rezgőmozgásra alkalmazzuk (inga, rugó, stb.), akkor az egyenlet

$$x''(t) = -\omega^2 x(t)$$

alakú lesz, ahol ω^2 a mozgásra jellemző állandó lesz.

HARMONIKUS REZGŐMOZGÁS EGYENLETE: Ha Newton második törvényét harmonikus rezgőmozgásra alkalmazzuk (inga, rugó, stb.), akkor az egyenlet

$$x''(t) = -\omega^2 x(t)$$

alakú lesz, ahol ω^2 a mozgásra jellemző állandó lesz. Ezt már nem lehet egyszerűen integrálni, mint a szabadesés egyenletét. Ekkor a megoldás

$$x(t) = a\cos(\omega t + \varphi),$$

alakú lesz, ahol a és φ értéke a kezdeti feltételekből határozható meg.

HARMONIKUS REZGŐMOZGÁS EGYENLETE: Ha Newton második törvényét harmonikus rezgőmozgásra alkalmazzuk (inga, rugó, stb.), akkor az egyenlet

$$x''(t) = -\omega^2 x(t)$$

alakú lesz, ahol ω^2 a mozgásra jellemző állandó lesz. Ezt már nem lehet egyszerűen integrálni, mint a szabadesés egyenletét. Ekkor a megoldás

$$x(t) = a\cos(\omega t + \varphi),$$

alakú lesz, ahol a és φ értéke a kezdeti feltételekből határozható meg.

EGY GEOMETRIAI PÉLDA: Tegyük fel, hogy egy függvény bármely pontjában az érintő meredeksége az érintési pont koordinátáinak összegével egyenlő.

HARMONIKUS REZGŐMOZGÁS EGYENLETE: Ha Newton második törvényét harmonikus rezgőmozgásra alkalmazzuk (inga, rugó, stb.), akkor az egyenlet

$$x''(t) = -\omega^2 x(t)$$

alakú lesz, ahol ω^2 a mozgásra jellemző állandó lesz. Ezt már nem lehet egyszerűen integrálni, mint a szabadesés egyenletét. Ekkor a megoldás

$$x(t) = a\cos(\omega t + \varphi),$$

alakú lesz, ahol a és φ értéke a kezdeti feltételekből határozható meg.

EGY GEOMETRIAI PÉLDA: Tegyük fel, hogy egy függvény bármely pontjában az érintő meredeksége az érintési pont koordinátáinak összegével egyenlő.Ekkor ezt a függvényt az

$$x'(t) = t + x(t)$$

differenciálegyenlet jellemzi,

HARMONIKUS REZGŐMOZGÁS EGYENLETE: Ha Newton második törvényét harmonikus rezgőmozgásra alkalmazzuk (inga, rugó, stb.), akkor az egyenlet

$$x''(t) = -\omega^2 x(t)$$

alakú lesz, ahol ω^2 a mozgásra jellemző állandó lesz. Ezt már nem lehet egyszerűen integrálni, mint a szabadesés egyenletét. Ekkor a megoldás

$$x(t) = a\cos(\omega t + \varphi),$$

alakú lesz, ahol a és φ értéke a kezdeti feltételekből határozható meg.

EGY GEOMETRIAI PÉLDA: Tegyük fel, hogy egy függvény bármely pontjában az érintő meredeksége az érintési pont koordinátáinak összegével egyenlő.Ekkor ezt a függvényt az

$$x'(t) = t + x(t)$$

differenciálegyenlet jellemzi, melynek általános megoldása:

$$ce^t - t - 1$$
.

A RÁDIÓAKTÍV BOMLÁS EGYENLETE: Jelölje $x(t),\ t\geq 0$ a t időpillanatban el nem bomlott rádióaktív anyag mennyiségét. Mérési tapasztalatok alapján az egységnyi idő alatt elbomló anyag mennyisége arányos, az adott pillanatban még el nem bomlott anyag mennyiségével, azaz

$$x(t)-x(t+1)=\alpha x(t),$$

valamely α paraméterrel.

A RÁDIÓAKTÍV BOMLÁS EGYENLETE: Jelölje $x(t),\ t\geq 0$ a t időpillanatban el nem bomlott rádióaktív anyag mennyiségét. Mérési tapasztalatok alapján az egységnyi idő alatt elbomló anyag mennyisége arányos, az adott pillanatban még el nem bomlott anyag mennyiségével, azaz

$$x(t) - x(t+1) = \alpha x(t),$$

valamely α paraméterrel. Ha az időegység helyett h időtartamot veszünk, akkor az

$$x(t) - x(t+h) = \alpha(h)x(t)$$

egyenletet kapjuk.

A RÁDIÓAKTÍV BOMLÁS EGYENLETE: Jelölje $x(t),\ t\geq 0$ a t időpillanatban el nem bomlott rádióaktív anyag mennyiségét. Mérési tapasztalatok alapján az egységnyi idő alatt elbomló anyag mennyisége arányos, az adott pillanatban még el nem bomlott anyag mennyiségével, azaz

$$x(t) - x(t+1) = \alpha x(t),$$

valamely α paraméterrel. Ha az időegység helyett h időtartamot veszünk, akkor az

$$x(t) - x(t+h) = \alpha(h)x(t)$$

egyenletet kapjuk. Belátható, hogy α monoton növekvő és létezik β , hogy $\lim_{h\to 0} \frac{\alpha(h)}{h} = \beta > 0$. Az előbbi egyenletből így az

$$x'(t) = -\beta x(t)$$

differenciálegyenletet kapjuk,

A RÁDIÓAKTÍV BOMLÁS EGYENLETE: Jelölje $x(t),\ t\geq 0$ a t időpillanatban el nem bomlott rádióaktív anyag mennyiségét. Mérési tapasztalatok alapján az egységnyi idő alatt elbomló anyag mennyisége arányos, az adott pillanatban még el nem bomlott anyag mennyiségével, azaz

$$x(t) - x(t+1) = \alpha x(t),$$

valamely α paraméterrel. Ha az időegység helyett h időtartamot veszünk, akkor az

$$x(t) - x(t+h) = \alpha(h)x(t)$$

egyenletet kapjuk. Belátható, hogy α monoton növekvő és létezik β , hogy $\lim_{h\to 0} \frac{\alpha(h)}{h} = \beta > 0$. Az előbbi egyenletből így az

$$x'(t) = -\beta x(t)$$

differenciálegyenletet kapjuk, melynek általános megoldása

$$x(t) = ce^{-\beta t}$$
.

Populáció dinamika egyenlete: Jelölje x(t) a t időpillanatban egy populáció nagyságát. Legyen továbbá c(t,x(t)) a növekedési ráta. Ekkor

$$x'(t) = c(t, x(t))x(t).$$

Populáció dinamika egyenlete: Jelölje x(t) a t időpillanatban egy populáció nagyságát. Legyen továbbá c(t,x(t)) a növekedési ráta. Ekkor

$$x'(t) = c(t, x(t))x(t).$$

A gyakorlatban a populáció méretének van egy, a környezettől függő felső korlátja N. Feltehető továbbá, hogy a növekedési ráta nem függ explicit módon t-től, és nullához tart, amint a populáció mérete N-hez tart. Ilyen például a populáció dinamikában használt

$$c(x(t)) = \alpha(N - x(t))^k,$$

ahol $k \in \{0, 1, 2\}$.

Populáció dinamika egyenlete: Jelölje x(t) a t időpillanatban egy populáció nagyságát. Legyen továbbá c(t,x(t)) a növekedési ráta. Ekkor

$$x'(t) = c(t, x(t))x(t).$$

A gyakorlatban a populáció méretének van egy, a környezettől függő felső korlátja N. Feltehető továbbá, hogy a növekedési ráta nem függ explicit módon t-től, és nullához tart, amint a populáció mérete N-hez tart. Ilyen például a populáció dinamikában használt

$$c(x(t)) = \alpha(N - x(t))^k,$$

ahol $k \in \{0, 1, 2\}$. Ezt az egyenletet k = 1 esetén **logisztikai egyenlet**nek nevezzük.

Populáció dinamika egyenlete: Jelölje x(t) a t időpillanatban egy populáció nagyságát. Legyen továbbá c(t,x(t)) a növekedési ráta. Ekkor

$$x'(t) = c(t, x(t))x(t).$$

A gyakorlatban a populáció méretének van egy, a környezettől függő felső korlátja N. Feltehető továbbá, hogy a növekedési ráta nem függ explicit módon t-től, és nullához tart, amint a populáció mérete N-hez tart. Ilyen például a populáció dinamikában használt

$$c(x(t)) = \alpha (N - x(t))^k,$$

ahol $k \in \{0,1,2\}$. Ezt az egyenletet k=1 esetén **logisztikai egyenlet**nek nevezzük. Ebből $\alpha = c_0(N-x_0)^{-k}$, amelyet visszahelyettesítve az egyenletbe $x_0=1$ és $N=\beta x_0$ feltételek mellett kapjuk, hogy

$$x'=c_0\left(rac{eta-x}{eta-1}
ight)^k, \qquad k\in\{0,1,2\}.$$

Ezt k=0 és k=1 esetén könnyű megoldani, de k=2 már sokkal nehezebb.

Példák differenciálegyenletekre, Feladatok

 Galileo Galilei a Pisai ferde torony 56 méter magas tornyából leejt egy 100 kg súlyú vasgolyót és egy ugyanolyan méretű 10 kg-os fagolyót. Mit tapasztal? Melyik golyó, mennyi idő múlva ér földet?

Példák differenciálegyenletekre, Feladatok

- Galileo Galilei a Pisai ferde torony 56 méter magas tornyából leejt egy 100 kg súlyú vasgolyót és egy ugyanolyan méretű 10 kg-os fagolyót. Mit tapasztal? Melyik golyó, mennyi idő múlva ér földet?
- A rádióaktív jód izotóp felezési ideje 8 nap. Mennyi marad 30 nap után, ha kezdetben 200g izotópunk volt.

Példák differenciálegyenletekre, Feladatok

- Galileo Galilei a Pisai ferde torony 56 méter magas tornyából leejt egy 100 kg súlyú vasgolyót és egy ugyanolyan méretű 10 kg-os fagolyót. Mit tapasztal? Melyik golyó, mennyi idő múlva ér földet?
- A rádióaktív jód izotóp felezési ideje 8 nap. Mennyi marad 30 nap után, ha kezdetben 200g izotópunk volt.
- A testek hűlési sebessége arányos a test és a környezete közötti hőmérsékletkülönbségéggel. Az előbbit jelölje T, az utóbbit T_k . Egy 100 Celsius fokos test 0 fokos helyen 20 perc alatt 50 fokra hűl le. Hány fokra hűl le 10 perc alatt? Az ide vonatkozó hőegyenlet

$$\frac{\partial T}{\partial t} = -k(T - T_k),$$

ahol k az anyagtól függő állandó.

Ha egyváltozós függvények és deriváltjaik szerepelnek az egyenletben, akkor az egyenletet **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük. Ezekre a továbbiakban a **KDE** jelölést használjuk.

Ha egyváltozós függvények és deriváltjaik szerepelnek az egyenletben, akkor az egyenletet közönséges differenciálegyenletnek nevezzük. Ezekre a továbbiakban a KDE jelölést használjuk.

Példák KDE-re

$$x'(t) = t^3 x(t)$$

•
$$x'(t) = 4t\sqrt{x(t)}, \ x(1) = 1$$

$$\bullet \ x'(t) = \log(x(t))$$

•
$$x'(t) = (1 + x^2) \log t$$

Ha egyváltozós függvények és deriváltjaik szerepelnek az egyenletben, akkor az egyenletet **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük. Ezekre a továbbiakban a **KDE** jelölést használjuk.

Példák KDE-re

- $x'(t) = t^3 x(t)$
- $x'(t) = 4t\sqrt{x(t)}, \ x(1) = 1$
- $x'(t) = \log(x(t))$
- $x'(t) = (1 + x^2) \log t$

Ha többváltozós függvények parciális deriváltját vagy deriváltjait tartalmazza, akkor **parciális differenciálegyenlet**nek nevezzük a szóban forgó egyenletet. Ezekre a továbbiakban a **PDE** rövidítést használjuk.

Ha egyváltozós függvények és deriváltjaik szerepelnek az egyenletben, akkor az egyenletet közönséges differenciálegyenletnek nevezzük. Ezekre a továbbiakban a KDE jelölést használjuk.

Példák KDE-re

- $x'(t) = t^3 x(t)$
- $x'(t) = 4t\sqrt{x(t)}, x(1) = 1$
- $\bullet x'(t) = \log(x(t))$
- $x'(t) = (1 + x^2) \log t$

Ha többváltozós függvények parciális deriváltját vagy deriváltjait tartalmazza, akkor parciális differenciálegyenletnek nevezzük a szóban forgó egyenletet. Ezekre a továbbiakban a PDE rövidítést használjuk.

Példák PDE-re

$$\bullet \ \frac{\partial u}{\partial t}(t,x) = 0$$

•
$$\frac{\partial^2 u}{\partial t^2}(t,x) + \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}(t,x) = 0$$

•
$$\frac{\partial u}{\partial t}(t, x_1, \dots, x_n) - \frac{\partial^2 u}{\partial x_1^2}(t, x_1, \dots, x_n) - \dots - \frac{\partial^2 u}{\partial x_n^2}(t, x_1, \dots, x_n) = e^t$$

Több differenciálegyenletet tartalmazó rendszert differenciálegyenlet-rendszernek nevezzük, ami szintén lehet - a szereplő deriváltaktól függően- parciális- illetve közönséges differenciálegyenlet-rendszer.

Több differenciálegyenletet tartalmazó rendszert differenciálegyenlet-rendszernek nevezzük, ami szintén lehet - a szereplő deriváltaktól függően- parciális- illetve közönséges differenciálegyenlet-rendszer. Ha a differenciálegyenletben a derivált olyan az ismeretlen függvénytől nem függő függvényszerese, és ilyen tagok összege szerepel, akkor az egyenletet **lineáris**nak nevezzük. Egyébként az egyenlet **nem lineáris**.

$$x'(t) + g(t)x(t) = f(t) \\$$

Több differenciálegyenletet tartalmazó rendszert differenciálegyenlet-rendszernek nevezzük, ami szintén lehet - a szereplő deriváltaktól függően- parciális- illetve közönséges differenciálegyenlet-rendszer. Ha a differenciálegyenletben a derivált olyan az ismeretlen függvénytől nem függő függvényszerese, és ilyen tagok összege szerepel, akkor az egyenletet **lineáris**nak nevezzük. Egyébként az egyenlet **nem lineáris**.

$$\mathbf{x}'(\mathbf{t}) + \mathbf{g}(\mathbf{t})\mathbf{x}(\mathbf{t}) = \mathbf{f}(\mathbf{t})$$

Példák lineáris KDE-re

$$\bullet x'(t) - tx(t) = t^3$$

•
$$x'(t) + x(t) = e^{-t}$$

•
$$x'(t) + x(t) \tan t = \sin 2t \ t \in]0, \frac{\pi}{2}[$$

•
$$tx'(t) + 2x(t) = 3t$$
, $x(1) = 0$

$$\bullet \ x'(t) = x(t) + t$$

$$\bullet \ x'(t) = -tx(t) + t$$

200

Példák nem lineáris KDE-re

- $x'(t)x^3(t) = t^3$
- $x'^2(t) + x(t) = 0$
- $x'(t) + \tan(x(t))t = \sin 2t \ t \in]0, \frac{\pi}{2}[$
- $\bullet \ x'(t) + x(t) = -\frac{1}{x(t)}$

Példák nem lineáris KDE-re

- $x'(t)x^3(t) = t^3$
- $x'^2(t) + x(t) = 0$
- $x'(t) + \tan(x(t))t = \sin 2t \ t \in]0, \frac{\pi}{2}[$
- $\bullet x'(t) + x(t) = -\frac{1}{x(t)}$

A differenciálegyenletben szereplő legmagasabb rendű derivált rendje n, akkor n-edrendű egyenletről beszélünk.

Példák magasabb rendű KDE-re

- x'' x' x = 0
- $a_n(t)x^{(n)}(t) + \cdots + a_1(t)x'(t) + a_0(t)x(t) = f(t,x(t),\ldots,x^{(n)}(t))$
- y'''(x) y'(x) = 0, y(0) = 3, y'(0) = -1, y''(0) = 1
- z(s) z'''(s)z'(s) = z''(s)

Az n-ed rendű, explicit egyenleteket át lehet írni n darab elsőrendű egyenletből álló differenciálegyenlet-rendszerré, és megfordítva.

Közönséges differenciálegyenlet fogalma

Legyen $I\subset\mathbb{R}$ nyílt, nem üres intervallum. $F\colon I\times\mathbb{R}^{n+1}\to\mathbb{R}$ adott függvény. Ekkor az

(IKDE)
$$F(t, x, x', ..., x^{(n)}) = 0$$

egyenletet *n*-edrendű, implicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezzük.

Közönséges differenciálegyenlet fogalma

Legyen $I\subset\mathbb{R}$ nyílt, nem üres intervallum. $F\colon I\times\mathbb{R}^{n+1}\to\mathbb{R}$ adott függvény. Ekkor az

(IKDE)
$$F(t, x, x', ..., x^{(n)}) = 0$$

egyenletet n-edrendű, implicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezzük. Ha létezik olyan $f: I \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$, hogy $F = x^{(n)} - f$ alakú akkor (IKDE)

(EKDE)
$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

alakba írható, amelyet *n*-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezünk.

Közönséges differenciálegyenlet fogalma

Legyen $I\subset\mathbb{R}$ nyílt, nem üres intervallum. $F\colon I\times\mathbb{R}^{n+1}\to\mathbb{R}$ adott függvény. Ekkor az

(IKDE)
$$F(t, x, x', ..., x^{(n)}) = 0$$

egyenletet n-edrendű, implicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezzük. Ha létezik olyan $f: I \times \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$, hogy $F = x^{(n)} - f$ alakú akkor (IKDE)

(EKDE)
$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

alakba írható, amelyet n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezünk. Ha léteznek olyan $a_i\colon I\to\mathbb{R},\ i=0,\dots,n-1$ függvények, hogy $f=\sum_{i=0}^{n-1}a_ix^{(i)}$, azaz

(LKDE)
$$x^{(n)} = a_0(t)x + a_1(t)x' + \dots + a_{n-1}(t)x^{(n-1)},$$

akkor (LKDE)-t *n*-edrendű, lineáris, közönséges differenciálegyenletnek nevezzük.

Explicit, elsőrendű KDE

Legyen $D \subset \mathbb{R}^2, \ f \colon D \to \mathbb{R}$, ekkor a

(EE-KDE)
$$x' = f(t, x)$$

egyenletet **explicit**, **elsőrendű**, **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük.

Explicit, elsőrendű KDE

Legyen $D \subset \mathbb{R}^2, \ f: D \to \mathbb{R}$, ekkor a

(EE-KDE)
$$x' = f(t, x)$$

egyenletet **explicit**, **elsőrendű**, **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük.

Az (EE-KDE) egyenlet megoldása

Legyen I egy intervallum, $x\colon I\to\mathbb{R}$. Azt mondjuk, hogy x megoldása az (EE-KDE) egyenletnek, ha

• x gráfja D-ben van, azaz

$$(t,x(t)) \in D, \qquad t \in I,$$

Explicit, elsőrendű KDE

Legyen $D \subset \mathbb{R}^2, \ f: D \to \mathbb{R}$, ekkor a

(EE-KDE)
$$x' = f(t, x)$$

egyenletet **explicit**, **elsőrendű**, **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük.

Az (EE-KDE) egyenlet megoldása

Legyen I egy intervallum, $x:I\to\mathbb{R}$. Azt mondjuk, hogy x megoldása az (EE-KDE) egyenletnek, ha

• x gráfja D-ben van, azaz

$$(t,x(t)) \in D, \qquad t \in I,$$

x differenciálható,

Explicit, elsőrendű KDE

Legyen $D \subset \mathbb{R}^2, \ f:D \to \mathbb{R}$, ekkor a

(EE-KDE)
$$x' = f(t, x)$$

egyenletet **explicit**, **elsőrendű**, **közönséges differenciálegyenlet**nek nevezzük.

Az (EE-KDE) egyenlet megoldása

Legyen I egy intervallum, $x:I\to\mathbb{R}$. Azt mondjuk, hogy x megoldása az (EE-KDE) egyenletnek, ha

• x gráfja D-ben van, azaz

$$(t,x(t)) \in D, \qquad t \in I,$$

- x differenciálható,
- kielégíti az egyenletet, azaz

$$x'(t) = f(t, x(t)), \qquad t \in I.$$

Iránymező

A korábbi jelölések mellett $t \in I$ esetén a (t, x(t), f(t, x(t))) hármast **vonalelem**nek nevezzük. A vonalelemek összességét

$$IM := \{ (t, x(t), f(t, x(t)) \mid t \in I \}$$

pedig **iránymező**nek (pontosabban az (EE-KDE) egyenlethez tartozó iránymezőnek) nevezzük.

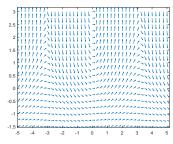
Iránymező

A korábbi jelölések mellett $t \in I$ esetén a (t, x(t), f(t, x(t))) hármast **vonalelem**nek nevezzük. A vonalelemek összességét

$$IM := \{ (t, x(t), f(t, x(t)) \mid t \in I \}$$

pedig **iránymező**nek (pontosabban az (EE-KDE) egyenlethez tartozó iránymezőnek) nevezzük.

Az iránymező minden (t, x(t)) gráfpont esetén egy f(t, x(t)) iránytangensű vektort tartalmaz. Például az $x' = e^x \sin(t)$ egyenlet iránymezeje:

Burai Pál Előadás követő fóliák

Az iránymezőt szemléltethetjük úgy, hogy a síkon egy (ξ,η) koordinátájú pontot kiválasztva egy $f(\xi,\eta)$ iránytangensű egyenesdarabot rajzolunk a pontra. Ez az eljárás azt sugallja, hogy a sík minden pontján pontosan egy megoldás halad át. Ez általában nem igaz.

Az iránymezőt szemléltethetjük úgy, hogy a síkon egy (ξ,η) koordinátájú pontot kiválasztva egy $f(\xi,\eta)$ iránytangensű egyenesdarabot rajzolunk a pontra. Ez az eljárás azt sugallja, hogy a sík minden pontján pontosan egy megoldás halad át. Ez általában nem igaz. Tekintsük az alábbi egyenletet az a<0 paraméteres megoldáscsaláddal együtt:

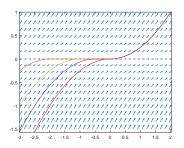
$$x'=\sqrt{|x|}, \qquad x_a(t)= egin{cases} rac{t'}{2} & \text{ha } x>0 \ 0 & \text{ha} a< x \leq 0 \ rac{-(t-a)^2}{2} & \text{ha } x \leq a. \end{cases}$$

Ekkor ennek x(0) = 0 feltétel mellett végtelen sok megoldása van.

Az iránymezőt szemléltethetjük úgy, hogy a síkon egy (ξ,η) koordinátájú pontot kiválasztva egy $f(\xi,\eta)$ iránytangensű egyenesdarabot rajzolunk a pontra. Ez az eljárás azt sugallja, hogy a sík minden pontján pontosan egy megoldás halad át. Ez általában nem igaz. Tekintsük az alábbi egyenletet az a<0 paraméteres megoldáscsaláddal együtt:

$$x'=\sqrt{|x|}, \qquad x_a(t)=egin{cases} rac{t^2}{2} & \text{ha } x>0 \ 0 & \text{ha} a< x\leq 0 \ rac{-(t-a)^2}{2} & \text{ha } x\leq a. \end{cases}$$

Ekkor ennek x(0) = 0 feltétel mellett végtelen sok megoldása van.

Burai Pál

Kezdeti érték probléma

A korábbi feltételek mellett a

(1)
$$x'(t) = f(t, x(t)), \qquad x \in I,$$

$$(2) x(\xi) = \eta$$

párost **kezdeti érték problémá**nak nevezzük. A második egyenletet pedig **kezdeti feltétel**nek.

Kezdeti érték probléma

A korábbi feltételek mellett a

$$(1) x'(t) = f(t, x(t)), x \in I,$$

$$(2) x(\xi) = \eta$$

párost **kezdeti érték problémá**nak nevezzük. A második egyenletet pedig **kezdeti feltétel**nek.

Az előző példából látható, hogy a kezdeti érték problémának sem feltétlenül egyértelmű a megoldása.

Kezdeti érték probléma

A korábbi feltételek mellett a

$$(1) x'(t) = f(t, x(t)), x \in I,$$

$$(2) x(\xi) = \eta$$

párost **kezdeti érték problémá**nak nevezzük. A második egyenletet pedig **kezdeti feltétel**nek.

Az előző példából látható, hogy a kezdeti érték problémának sem feltétlenül egyértelmű a megoldása.

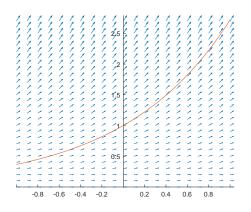
Később bebizonyítjuk, hogy az egyenlet jobboldalára kirótt egyszerű feltétel mellett már létezik az egyértelmű megoldás a kezdeti feltétel egy környezetében.

Példa

Tekintsük az

$$x' = x$$
$$x(0) = 1$$

kezdeti érték problémát. Az egyenlet iránymezejében látható a kezdeti feltételt is kielégítő, egyértelmű megoldás.

$$x' = f(t)$$

Ha az egyenlet jobb oldala nem függ az ismeretlen függvénytől, akkor egyszerűen integrálva az egyenletet, megkapjuk a megoldást.

$$x(t) = \int_{\xi}^{L} f(t) \, \mathrm{d}t$$

Itt az $x(\xi) = 0$ kezdeti feltétel teljesül.

$$x' = f(t)$$

Ha az egyenlet jobb oldala nem függ az ismeretlen függvénytől, akkor egyszerűen integrálva az egyenletet, megkapjuk a megoldást.

$$x(t) = \int_{\xi}^{t} f(t) \, \mathrm{d}t$$

Itt az $x(\xi) = 0$ kezdeti feltétel teljesül.

Példa

$$x'=t^3+\cos t$$

megoldása

$$x(t) = \frac{1}{4}t^4 + \sin t + C$$

$$x' = f(t)$$

Ha az egyenlet jobb oldala nem függ az ismeretlen függvénytől, akkor egyszerűen integrálva az egyenletet, megkapjuk a megoldást.

$$x(t) = \int_{\varepsilon}^{t} f(t) \, \mathrm{d}t$$

Itt az $x(\xi) = 0$ kezdeti feltétel teljesül.

Példa

$$x' = t^3 + \cos t$$

megoldása

$$x(t) = \frac{1}{4}t^4 + \sin t + C$$

Határozzuk meg az x(1) = 1 kezdeti feltételt kielégítő megoldást!

$$x' = g(x)$$

Ekkor heurisztikusan feltételezve, hogy t felírható x függvényeként, az egyenletet átrendezve kapjuk, hogy

$$\int \frac{\mathrm{dx}}{g(x)} = \int 1 \, \mathrm{dt} = t + C,$$

ahol ${\it C}$ tetszőleges konstans.

$$x' = g(x)$$

Ekkor heurisztikusan feltételezve, hogy t felírható x függvényeként, az egyenletet átrendezve kapjuk, hogy

$$\int \frac{\mathrm{dx}}{g(x)} = \int 1 \, \mathrm{dt} = t + C,$$

ahol C tetszőleges konstans.

Példa

$$x' = x$$
,

ekkor az $x(t) \neq 0$ feltételt teljesítő megoldásokra

$$\int \frac{dx}{x} = \int 1 dt = t + C \Rightarrow \log(|x|) = t + C \Rightarrow x(t) = Ke^{t},$$

ahol K tetszőleges konstans.

Szétválasztható változójú egyenletek

$$(3) x' = f(t)g(x)$$

Szétválasztható változójú egyenletek

$$(3) x' = f(t)g(x)$$

Heurisztika: Az egyenletet

$$\frac{dx}{dt} = f(t)g(x)$$

alakba írva, átrendezéssel szétválaszthatjuk a változókat.

Szétválasztható változójú egyenletek

$$(3) x' = f(t)g(x)$$

Heurisztika: Az egyenletet

$$\frac{dx}{dt} = f(t)g(x)$$

alakba írva, átrendezéssel szétválaszthatjuk a változókat. Integrálás után kapjuk, hogy

$$\int \frac{\mathrm{dx}}{g(x)} = \int f(t) \, \mathrm{dt} \, .$$

Ha az

$$x' = f(t)g(x), \qquad x(\xi) = \eta$$

Ha az

(4)
$$x' = f(t)g(x), \qquad x(\xi) = \eta$$

kezdeti érték problémára alkalmazzuk az előző heurisztikát, akkor a következő egyenletet kapjuk:

(5)
$$\int_{\eta}^{x} \frac{\mathrm{da}}{g(a)} = \int_{\xi}^{\tau} f(b) \, \mathrm{db}$$

Ha az

(4)
$$x' = f(t)g(x), \qquad x(\xi) = \eta$$

kezdeti érték problémára alkalmazzuk az előző heurisztikát, akkor a következő egyenletet kapjuk:

(5)
$$\int_{\eta}^{x} \frac{\mathrm{da}}{g(a)} = \int_{\xi}^{t} f(b) \, \mathrm{db}$$

Tétel

Tegyük fel, hogy

- f folytonos egy l_t intervallumon,
- g folytonos egy I_x intervallumon,
- η belső pontja I_x -nek, és $g(\eta) \neq 0$.

Ekkor létezik ξ -nek olyan környezete (ez lehet féloldali környezet is, ha ξ I_t határpontja), amelyen a (4) kezdeti érték problémának létezik egyértelmű megoldása, amely egyben az (5) integrálegyenlet megoldása.

Feladatok

•
$$x' = \frac{1}{t+a}, \quad a \in \mathbb{R}$$

•
$$z' = \frac{1}{2+3t^2}$$

•
$$u' = cos(t)$$

•
$$y' = x$$
, $y(0) = 1$

•
$$x' = -x$$
, $x(1) = -1$

•
$$y' = xe^x$$

•
$$x' = te^x$$

$$(t^2-1)x'+2tx^2=0.$$

Legyenek $g,h\colon I\to\mathbb{R}$ folytonos függvények. Ekkor az

(6)
$$x'+g(t)x=h(t), \qquad t\in I$$

egyenletet lineáris differenciálegyenletnek nevezzük. Ha $h \equiv 0$ akkor az egyenlet homogén, egyébként inhomogén.

Legyenek $g,h\colon I\to\mathbb{R}$ folytonos függvények. Ekkor az

(6)
$$x'+g(t)x=h(t), \qquad t\in I$$

egyenletet lineáris differenciálegyenletnek nevezzük. Ha $h \equiv 0$ akkor az egyenlet homogén, egyébként inhomogén.

A homogén egyenlet megoldása

Ez egy speciális szétválasztható változójú egyenlet melynek megoldása

$$x(t;C) = Ce^{-G(t)}$$
, ahol $G(t) = \int_{\xi}^{t} g(a) da$,

ahol $\xi \in I$ rögzített. Az $x(\xi) = \eta$ kezdeti feltételt kielégítő megoldás az előbb definiált G-vel az

$$x(t) = \eta e^{-G(t)}$$

alakot ölti.

Az inhomogén egyenlet megoldása

A megoldást ismét $x(t; C) = Ce^{-G(t)}$ alakban keressük de itt feltesszük, hogy C nem konstans, hanem t függvénye.

Az inhomogén egyenlet megoldása

A megoldást ismét $x(t;C) = Ce^{-G(t)}$ alakban keressük de itt feltesszük, hogy C nem konstans, hanem t függvénye.

Példa

Tekintsük az x' - x = t inhomogén, lineáris differenciálegyenletet.

Homogén rész: $x' = x \Rightarrow x = ce^t$.

Az inhomogén egyenlet megoldása

A megoldást ismét $x(t; C) = Ce^{-G(t)}$ alakban keressük de itt feltesszük, hogy C nem konstans, hanem t függvénye.

Példa

Tekintsük az x'-x=t inhomogén, lineáris differenciálegyenletet. **Homogén rész:** $x'=x\Rightarrow x=ce^t$. **Konstans variálása:** $c\rightsquigarrow c(t)$. Ebből $x(t)=c(t)e^t$ és $x'(t)=c'(t)e^t+c(t)e^t$.

Az inhomogén egyenlet megoldása

A megoldást ismét $x(t; C) = Ce^{-G(t)}$ alakban keressük de itt feltesszük, hogy C nem konstans, hanem t függvénye.

Példa

Tekintsük az x'-x=t inhomogén, lineáris differenciálegyenletet. **Homogén rész:** $x'=x\Rightarrow x=ce^t$. **Konstans variálása:** $c\rightsquigarrow c(t)$. Ebből $x(t)=c(t)e^t$ és $x'(t)=c'(t)e^t+c(t)e^t$. Ezt az egyenletbe visszahelyettesítve:

$$\underbrace{c'(t)e^t + c(t)e^t}_{x'} - \underbrace{c(t)e^t}_{x} = t \Rightarrow c' = te^{-t} \Rightarrow c(t) = e^{-t}(1-t) + K,$$

ahol K tetszőleges konstans.

Az inhomogén egyenlet megoldása

A megoldást ismét $x(t;C)=Ce^{-G(t)}$ alakban keressük de itt feltesszük, hogy C nem konstans, hanem t függvénye.

Példa

Tekintsük az x'-x=t inhomogén, lineáris differenciálegyenletet. **Homogén rész:** $x'=x\Rightarrow x=ce^t$. **Konstans variálása:** $c\rightsquigarrow c(t)$. Ebből $x(t)=c(t)e^t$ és $x'(t)=c'(t)e^t+c(t)e^t$. Ezt az egyenletbe visszahelyettesítve:

$$\underbrace{c'(t)e^t + c(t)e^t}_{x'} - \underbrace{c(t)e^t}_{x} = t \Rightarrow c' = te^{-t} \Rightarrow c(t) = e^{-t}(1-t) + K,$$

ahol K tetszőleges konstans.

Ebből az eredeti egyenlet megoldása:

$$x=1-t+Ke^t,$$

ahol K továbbra is egy tetszőleges konstans.

Feladatok

•
$$x' + 2tx = 0$$

•
$$tx' - x = 0$$

•
$$x' - \frac{x}{t} = t^2 + 3t - 2$$

•
$$(t-2)x'-x=2(t-2)^3$$

Bernoulli egyenlet

Jacob Bernoulli (1654-1705) svájci matematikus fedezte fel a következő egyenlettípust, melynek a korábban említett logisztikai egyenlet egy speciális esete.

$$x' + g(t)x + h(t)x^{\alpha} = 0, \qquad \alpha \neq 1$$

Bernoulli egyenlet

Jacob Bernoulli (1654-1705) svájci matematikus fedezte fel a következő egyenlettípust, melynek a korábban említett logisztikai egyenlet egy speciális esete.

$$x' + g(t)x + h(t)x^{\alpha} = 0, \qquad \alpha \neq 1$$

Ha az egyenletet megszorozzuk $(1-\alpha)x^{-\alpha}$ nal, akkor az $y=x^{1-\alpha}$ függvényre teljesül az

$$y' + (1 - \alpha)g(t)y + (1 - \alpha)h(t) = 0$$

lineáris differenciálegyenlet.

Példa

$$x' - x - tx^5 = 0$$
 szorozva $-4x^{-5}$ -tel kapjuk, hogy $-4x^{-5}x' + x^{-4} + 4t = 0$.

Az $y=x^{-4}, \quad y'=-4x^{-5}x'$ helyettesítések után a következő lineáris KDE-t kell megoldanunk:

$$y'+4y+4t=0,$$

melynek megoldása

$$x^{-4} = y = ce^{-4t} - t + \frac{1}{4}.$$

Példa

$$x' - x - tx^5 = 0$$
 szorozva $-4x^{-5}$ -tel kapjuk, hogy $-4x^{-5}x' + x^{-4} + 4t = 0$.

Az $y=x^{-4}, \quad y'=-4x^{-5}x'$ helyettesítések után a következő lineáris KDE-t kell megoldanunk:

$$y'+4y+4t=0,$$

melynek megoldása

$$x^{-4} = y = ce^{-4t} - t + \frac{1}{4}.$$

Feladatok

- $3x' + x = (1 2t)x^4$
- $x' + x = x^2(\cos t \sin t)$

Riccati egyenlet

A következő nemlineáris egyenlet Jacopo Riccati (1676-1754) velencei matematikusról kapta a nevét.

$$x' = q_0(t) + q_1(t)x + q_2(t)x^2$$

Altalában nem adható meg a megoldás zárt alakban, de ha ismert egy megoldás, akkor ennek segítségével a Riccati egyenlet visszavezethető Bernoulli egyenletre.

Riccati egyenlet

A következő nemlineáris egyenlet Jacopo Riccati (1676-1754) velencei matematikusról kapta a nevét.

$$x' = q_0(t) + q_1(t)x + q_2(t)x^2$$

Általában nem adható meg a megoldás zárt alakban, de ha ismert egy megoldás, akkor ennek segítségével a Riccati egyenlet visszavezethető Bernoulli egyenletre.

Tegyük fel, hogy φ egy adott megoldás. Ekkor tetszőleges y ismeretlen megoldás esetén az $u:=y-\varphi$ függvény megoldása a

$$x'=q_1(t)u+q_2(t)(y^2-arphi^2)=q_1(t)u+q_2(t)\underbrace{(y-arphi)}_{=u}\underbrace{(y+arphi)}_{=u-2arphi},$$

Riccati egyenlet

A következő nemlineáris egyenlet Jacopo Riccati (1676-1754) velencei matematikusról kapta a nevét.

$$x' = q_0(t) + q_1(t)x + q_2(t)x^2$$

Általában nem adható meg a megoldás zárt alakban, de ha ismert egy megoldás, akkor ennek segítségével a Riccati egyenlet visszavezethető Bernoulli egyenletre.

Tegyük fel, hogy φ egy adott megoldás. Ekkor tetszőleges y ismeretlen megoldás esetén az $u:=y-\varphi$ függvény megoldása a

$$x'=q_1(t)u+q_2(t)(y^2-\varphi^2)=q_1(t)u+q_2(t)\underbrace{(y-\varphi)}_{=u}\underbrace{(y+\varphi)}_{=u-2\varphi},$$

amiből

$$x' = (q_1(t) - 2q_2(t)\varphi)u + q_2(t)u^2,$$

amely már egy Bernoulli egyenlet az ismeretlen u függvényre.

Feladatok

Oldjuk meg az alábbi Riccati egyenleteket a megadott partikuláris megoldások segítségével:

•
$$y'(x) + \frac{1}{x}y(x) + y^2(x) = \frac{4}{x^2}$$
, $y_p(x) = \frac{2}{x}$,

•
$$y'(x) + \frac{1}{3}y^2(x) + \frac{2}{3}\frac{1}{x^2} = 0$$
, $y_p(x) = \frac{1}{x}$,

•
$$y'(x) + 2y(x)e^x - y^2(x) = e^{2x} + e^x$$
, $y_p(x) = e^x$,

•
$$y'(x) - \frac{y(x)}{x} = y^2(x) + \frac{1}{x^2}, \quad y(x)_p = \frac{c}{x}.$$

Definíció

Α

$$x'_1 = f_1(t, x_1, \dots, x_n)$$

$$\vdots$$

$$x'_n = f_n(t, x_1, \dots, x_n)$$

rendszert elsőrendű, explicit, differenciálegyenlet rendszernek nevezzük, ahol $f_i\colon D\subset\mathbb{R}^{n+1}\to\mathbb{R},\ i=1,\ldots,n$ adott függvények. Az $x^T=(x_1,\ldots,x_n)$ vektorfüggvény **megoldás**a a differenciálegyenlet rendszernek, ha $(t,x)\in D$ és x komponensei kielégítik az egyenletrendszert.

Definíció

Α

$$x'_1 = f_1(t, x_1, \dots, x_n)$$

$$\vdots$$

$$x'_n = f_n(t, x_1, \dots, x_n)$$

rendszert **elsőrendű, explicit, differenciálegyenlet rendszer**nek nevezzük, ahol $f_i \colon D \subset \mathbb{R}^{n+1} \to \mathbb{R}, \ i=1,\ldots,n$ adott függvények. Az $x^T = (x_1,\ldots,x_n)$ vektorfüggvény **megoldás**a a differenciálegyenlet rendszernek, ha $(t,x) \in D$ és x komponensei kielégítik az egyenletrendszert.

A továbbiakban alkalmazzuk az előbbi vektorjelölést, így az egyenletrendszert az

$$x' = f(t, x)$$

formába írhatjuk fel, ahol $f^T = (f_1, \dots, f_n)$.

A vektorfüggvények deriválása illetve integrálása koordinátánként értendő. Az előbbi vektoros jelölésekkel az

$$x' = f(t, x), \quad x(\xi) = \eta, \qquad \xi \in \mathbb{R}, \ \eta \in \mathbb{R}^n$$

feladatot az x' = f(x, t) elsőrendű, explicit differenciálegyenlet rendszerre vonatkozó kezdeti érték problémának nevezzük.

A vektorfüggvények deriválása illetve integrálása koordinátánként értendő. Az előbbi vektoros jelölésekkel az

$$x' = f(t, x), \quad x(\xi) = \eta, \qquad \xi \in \mathbb{R}, \ \eta \in \mathbb{R}^n$$

feladatot az x' = f(x,t) elsőrendű, explicit differenciálegyenlet rendszerre vonatkozó kezdeti érték problémának nevezzük. Erre is megfogalmazható, teljesen analóg módon, az explicit, elsőrendű differenciálegyenletekre vonatkozó kezdeti érték problémára vonatkozó egzisztencia és unicitási tétel.

A vektorfüggvények deriválása illetve integrálása koordinátánként értendő. Az előbbi vektoros jelölésekkel az

$$x' = f(t, x), \quad x(\xi) = \eta, \qquad \xi \in \mathbb{R}, \ \eta \in \mathbb{R}^n$$

feladatot az x'=f(x,t) elsőrendű, explicit differenciálegyenlet rendszerre vonatkozó kezdeti érték problémának nevezzük. Erre is megfogalmazható, teljesen analóg módon, az explicit, elsőrendű differenciálegyenletekre vonatkozó kezdeti érték problémára vonatkozó egzisztencia és unicitási tétel.

Definíció

Αz

$$x^{(n)} = f(t, x, x', \dots, x^{(n-1)})$$

egyenletet *n*-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek nevezzük.

Az előbbi *n*-edrendű egyenlet áttranszformálható elsőrendű, explicit differenciálegyenlet rendszerré a következőképpen:

$$x'_1 = x_2, \ x'_2 = x_3, \dots, x'_{n-1} = x_n, \ x'_n = f(t, x_1, \dots, x_{n-1}).$$

Az említett rendszerek ekvivalensek a következő értelemben: ha az $x=(x_1,\ldots,x_n)$ vektorfüggvény megoldása a fenti rendszernek, akkor $x=x_1$ n-szer differenciálható, és megoldása az h-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek. Megfordítva, ha x megoldása az n-edrendű egyenletnek, akkor az $x:=(x_1,\ldots,x_n)=(x,x',\ldots,x^{(n-1)})$ vektorfüggvény megoldása a fenti differenciálegyenlet rendszernek.

Az előbbi *n*-edrendű egyenlet áttranszformálható elsőrendű, explicit differenciálegyenlet rendszerré a következőképpen:

$$x_1' = x_2, \ x_2' = x_3, \dots, x_{n-1}' = x_n, \ x_n' = f(t, x_1, \dots, x_{n-1}).$$

Az említett rendszerek ekvivalensek a következő értelemben: ha az $x=(x_1,\ldots,x_n)$ vektorfüggvény megoldása a fenti rendszernek, akkor $x=x_1$ n-szer differenciálható, és megoldása az n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek. Megfordítva, ha n-edrendű egyenletnek, akkor az n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek, akkor az n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek, akkor az n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek, akkor az n-edrendű, explicit, közönséges differenciálegyenletnek.

Ez az ekvivalencia később fontos lesz a magasabb rendű egyenletek numerikus megoldásánál!

Állandó együtthatós, másodrendű, homogén, lineáris differenciálegyenlet

$$ax'' + bx' + cx = 0,$$

ahol $a, b, c \in \mathbb{R}$ adott konstansok. Az

$$a\lambda^2 + b\lambda + c = 0$$

másodfokú egyenletet az állandó együtthatós, másodrendű, homogén, lineáris differenciálegyenlet **karakterisztikus egyenlet**ének nevezzük.

Állandó együtthatós, másodrendű, homogén, lineáris differenciálegyenlet

$$ax'' + bx' + cx = 0,$$

ahol $a, b, c \in \mathbb{R}$ adott konstansok. Az

$$a\lambda^2 + b\lambda + c = 0$$

másodfokú egyenletet az állandó együtthatós, másodrendű, homogén, lineáris differenciálegyenlet **karakterisztikus egyenlet**ének nevezzük.

Definíció

Két függvényt (az értelmezési tartományaik metszetén) lineárisan függetlennek nevezünk, ha az (értelmezési tartományaik metszetén) azonosan nulla függvény csak triviálisan kombinálhat ki belőlük, azaz, φ,ψ lineárisan függetlenek, ha $\lambda\varphi+\mu\psi=0$ pontosan akkor, ha $\lambda=\mu=0$.

Példa

A
$$\varphi(t) = e^{\alpha t}$$
 és a $\psi(t) = e^{\beta t}$ $\alpha \neq \beta$ esetén lineárisan függetlenek.

Példa

A $\varphi(t) = e^{\alpha t}$ és a $\psi(t) = e^{\beta t}$ $\alpha \neq \beta$ esetén lineárisan függetlenek.

A konstans együtthatós, másodrendű, homogén, lineáris differenciálegyenlet megoldása

Az összes megoldás előáll két lineárisan független megoldás lineáris kombinációjaként, azaz, ha φ_1 és φ_2 kielégítik az egyenletet, akkor az összes megoldás

$$c_1\varphi_1+c_2\varphi_2$$

alakú, ahol c_1, c_2 tetszőleges konstansok.

Jelölje a karakterisztikus egyenlet gyökeit λ_1, λ_2 . A következő esetek lehetségesek:

• Mindkét gyök valós és különböző, ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda_1 t}$ és $\varphi_2(t) = e^{\lambda_2 t}$ lineárisan független megoldások.

Jelölje a karakterisztikus egyenlet gyökeit λ_1, λ_2 . A következő esetek lehetségesek:

- Mindkét gyök valós és különböző, ekkor $\varphi_1(t)=e^{\lambda_1 t}$ és $\varphi_2(t)=e^{\lambda_2 t}$ lineárisan független megoldások.
- Egy kétszeres valós gyöke van a karakterisztikus egyenletnek $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda$. Ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda t}$ és $\varphi_2(t) = te^{\lambda t}$ lineárisan független megoldások.

Jelölje a karakterisztikus egyenlet gyökeit λ_1, λ_2 . A következő esetek lehetségesek:

- Mindkét gyök valós és különböző, ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda_1 t}$ és $\varphi_2(t) = e^{\lambda_2 t}$ lineárisan független megoldások.
- Egy kétszeres valós gyöke van a karakterisztikus egyenletnek $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda$. Ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda t}$ és $\varphi_2(t) = te^{\lambda t}$ lineárisan független megoldások.
- Két komplex gyök van, ekkor ezek egymás konjugáltjai, azaz $\lambda_1 = \alpha + i\beta$ és $\lambda_2 = \alpha i\beta$. Ekkor $\varphi_1(t) = e^{\alpha t} \cos(\beta t)$ és $\varphi_2(t) = e^{\alpha t} \sin(\beta t)$ lineárisan független megoldások.

Jelölje a karakterisztikus egyenlet gyökeit λ_1,λ_2 . A következő esetek lehetségesek:

- Mindkét gyök valós és különböző, ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda_1 t}$ és $\varphi_2(t) = e^{\lambda_2 t}$ lineárisan független megoldások.
- Egy kétszeres valós gyöke van a karakterisztikus egyenletnek $\lambda_1 = \lambda_2 = \lambda$. Ekkor $\varphi_1(t) = e^{\lambda t}$ és $\varphi_2(t) = te^{\lambda t}$ lineárisan független megoldások.
- Két komplex gyök van, ekkor ezek egymás konjugáltjai, azaz $\lambda_1 = \alpha + i\beta$ és $\lambda_2 = \alpha i\beta$. Ekkor $\varphi_1(t) = e^{\alpha t} \cos(\beta t)$ és $\varphi_2(t) = e^{\alpha t} \sin(\beta t)$ lineárisan független megoldások.

Példa

Tekintsük az

$$x'' - x' - 6x = 0$$

egyenletet. Ekkor a karakterisztikus egyenlet gyökei $\lambda_1=3$ és $\lambda_2=-2$, így a differenciálegyenlet általános megoldása:

$$x(t) = c_1 e^{3t} + c_2 e^{-2t}$$

Feladatok

Oldjuk meg a következő differenciálegyenleteket!

•
$$x'' - 8x' + 16 = 0$$

Feladatok

Oldjuk meg a következő differenciálegyenleteket!

- x'' 8x' + 16 = 0
- 4x'' + 4x' + 37x = 0

Feladatok

Oldjuk meg a következő differenciálegyenleteket!

- x'' 8x' + 16 = 0
- 4x'' + 4x' + 37x = 0
- Egy pont akkor végez csillapítatlan harmonikus rezgőmozgást, ha a gyorsulása arányos az elmozdulásával, de azzal ellentétes irányú. Határozzuk meg az elmozdulást, ha a t=0 időpillanatban a pont kitérése 0 és a sebessége $v_0=c_2\omega$.

A csillapítatlan harmonikus rezgőmozgás differenciálegyenlete:

$$\ddot{y}=\omega^2 y,$$

ahol ω a szögsebesség.

Feladatok

Oldjuk meg a következő differenciálegyenleteket!

- x'' 8x' + 16 = 0
- 4x'' + 4x' + 37x = 0
- Egy pont akkor végez csillapítatlan harmonikus rezgőmozgást, ha a gyorsulása arányos az elmozdulásával, de azzal ellentétes irányú. Határozzuk meg az elmozdulást, ha a t=0 időpillanatban a pont kitérése 0 és a sebessége $v_0=c_2\omega$.

A csillapítatlan harmonikus rezgőmozgás differenciálegyenlete:

$$\ddot{y}=\omega^2 y,$$

ahol ω a szögsebesség.

 Oldjuk meg a csillapított rezgőmozgás egyenletét az előbbihez hasonló kezdeti feltételekkel

$$m\ddot{y} = -\omega^2 my - 2s\dot{y},$$

ahol *m* a test tömege *s* pedig a csillapítási tényező.

Tétel (Egzisztencia és unicitási tétel)

Tegyük fel, hogy létezik L > 0, amellyel

$$|f(t,x)-f(t,\bar{x})| \le L|x-\bar{x}|,$$
 (Lipschitz feltétel)

minden rögzített $t \in [\xi, \xi + a]$ esetén. f folytonos $[\xi, \xi + a] \times \mathbb{R}$ -en. Ekkor az (1)-(2) kezdeti érték problémának létezik pontosan egy

$$x \colon [\xi, \xi + a] \to \mathbb{R}$$

megoldása a $[\xi, \xi + a]$ intervallumon.

Tétel (Egzisztencia és unicitási tétel)

Tegyük fel, hogy létezik L > 0, amellyel

$$|f(t,x)-f(t,\bar{x})| \le L|x-\bar{x}|,$$
 (Lipschitz feltétel)

minden rögzített $t \in [\xi, \xi + a]$ esetén. f folytonos $[\xi, \xi + a] \times \mathbb{R}$ -en. Ekkor az (1)-(2) kezdeti érték problémának létezik pontosan egy

$$x \colon [\xi, \xi + a] \to \mathbb{R}$$

megoldása a $[\xi, \xi + a]$ intervallumon.

Tétel (Peano egzisztencia tétele)

Ha f folytonos egy (ξ, η) -t tartalmazó nyílt halmazán a síknak, akkor a Ekkor az (1)-(2) kezdeti érték problémának létezik legalább egy megoldása, és minden megoldás kiterjeszthető a nyílt halmaz határáig.

Feladatok

- Vizsgáljuk meg, hogy a következő egyenletekre teljesülnek-e az előbbi két tétel feltételei:
  - $x' = \sqrt{|x|}, \ x(0) = 0,$
  - $y' = y \log(y), \ y(1) = 1.$

Feladatok

- Vizsgáljuk meg, hogy a következő egyenletekre teljesülnek-e az előbbi két tétel feltételei:
  - $x' = \sqrt{|x|}, \ x(0) = 0,$
  - $y' = y \log(y), y(1) = 1.$
- Írjuk át a következő kezdeti érték problémákat velük ekvivalens integrálegyenletre:
  - $x' = t x^2$, x(0) = 0,
  - $y' = y^2 3x^2 1$, y(0) = 1,
  - $y' = y + e^y$, y(0) = 1.